

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobců: **a) V.D.KUKA a.s.**, IČ 25767593, se sídlem Vinohradská 1789/40, Praha 2, **b) Ing. J. Č.**, **c) PhDr. V. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, Praha 1, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti výrokům I. a II. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 2. 2021, č. j. 6 A 128/2020 - 33,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Shrnutí předcházejícího řízení

[1] Rozhodnutím Úřadu městské části Praha 1, stavební úřad, ze dne 10. 8. 2011, sp. zn. S UMCP1/106410/2011/VÝS-Bu-4/163, bylo M. Š. nařízeno provedení nutných udržovacích zabezpečovacích prací na domu č. p. X v k. ú. H. a žalobcům jako vlastníkům sousedních staveb strpění těchto prací. Řízení o přezkoumání tohoto rozhodnutí stavebního úřadu bylo zahájeno usnesením Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 24. 8. 2012, sp. zn. S-MHMP 1005544/2012/OST/D1/Ne. V jeho průběhu se žalobci podněty ze dne 18. 1. 2020, 19. 6. 2020 a 1. 10. 2020 obrátili na žalovaného s žádostí o učinění opatření proti nečinnosti podle § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Žalovaný jim v reakci na jejich první dva podněty přípisem ze dne 14. 7. 2020 sdělil, že Magistrát hlavního města Prahy není nečinný, neboť neměl k dispozici příslušný správní spis. Na poslední podnět pak žalovaný nereagoval.

[2] Proto žalobci dne 18. 11. 2020 podali u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) žalobu, kterou se domáhali ukončení nečinnosti žalovaného. Tu spatřovali ve skutečnosti, že žalovaný neučinil žádné z možných opatření proti nečinnosti Magistrátu hlavního města Prahy, přestože si musel být vědom, že v přezkumném řízení dochází k průtahům a nebude v něm vydáno rozhodnutí v zákonné lhůtě. Následně Magistrát hlavního města Prahy vydal rozhodnutí ze dne 25. 11. 2020, sp. zn. S-MHMP

1005544/2012/STR, kterým bylo v přezkumném řízení zrušeno uvedené rozhodnutí stavebního úřadu, a věc byla vrácena k novému projednání. V reakci na vydání tohoto zrušujícího rozhodnutí vzali žalobci nečinností žalobu zpět a současně požádali o přiznání náhrady nákladů řízení, neboť k zpětvzetí návrhu došlo z důvodu pozdějšího chování žalovaného.

[3] Městský soud usnesením ze dne 11. 2. 2021, č. j. 6 A 128/2020 - 33, řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného zastavil (výrok I.), uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobcům náhradu nákladů řízení ve výši 1.000 Kč do jednoho měsíce od právní moci usnesení (výrok II.) a žalobcům vrátil soudní poplatek ve výši 1.000 Kč ve stejné lhůtě (výrok III.). V odůvodnění tohoto usnesení městský soud mimo jiné konstatoval, že žalovaný byl ve věci nečinný, neboť své rozhodnutí nepřijal v zákonné třicetidenní lhůtě stanovené v § 71 správního řádu. K ukončení nečinnosti došlo až po podání žaloby, která tak byla vzata zpět pro pozdější chování žalovaného. Z tohoto důvodu žalobcům náleží náhrada nákladů řízení za použití § 60 odst. 3 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalobců

[4] Proti tomuto usnesení městského soudu ve vztahu k jeho výroku I. o zastavení řízení a na něho navazujícího výroku II. o nákladech řízení podal žalovaný (dále též „stěžovatel“) v zákonem stanovené lhůtě kasační stížnost.

[5] Stěžovatel namítl, že městský soud nesprávně posoudil otázku důvodů vedoucích k zastavení řízení. Žaloba totiž směřovala vůči nesprávnému správnímu orgánu, neboť povinnost vydat ve věci rozhodnutí neměl stěžovatel, nýbrž Magistrát hlavního města Prahy. V dané věci tak stěžovatel nemohl být žalovaným ve smyslu § 79 odst. 2 s. ř. s. Jestliže se dále žalobci vůči němu domáhali uložení povinnosti učinit v rámci ochrany před nečinností úkony podle § 80 odst. 4 písm. a) a d) správního řádu, pak k takovému postupu neměl správní soud v řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu pravomoc. Městský soud měl tedy žalobu odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, a to bez bližšího meritorního zkoumání jejího obsahu. Nelze přitom připustit, aby na základě takto podané žaloby byla žalobcům přiznána náhrada nákladů řízení jen proto, že ji stihli vzít zpět dříve, než o ní bylo rozhodnuto. Z těchto důvodů městský soud v návaznosti na zastavení řízení neměl náklady řízení přiznat žádnému z jeho účastníků.

[6] Dále byla v kasační stížnosti namítnuta nepřezkoumatelnost napadeného usnesení, neboť městský soud v něm zaměnil Magistrát hlavního města Prahy za stěžovatele, v důsledku čehož nelze seznat, koho vlastně považuje za žalovaného.

[7] S ohledem na tyto skutečnosti stěžovatel navrhl zrušení napadeného usnesení a vrácení věci městskému soudu k dalšímu řízení se závazným právním názorem o nutnosti odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

pokračování

[8] Žalobci se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnili s usnesením městského soudu. Uvedli, že stěžovatel neučinil žádné z opatření na ochranu proti nečinnosti uvedených v § 80 správního řádu, a proto využili svého ústavního práva a podali soudu nečinnostní žalobu.

III. Posouzení kasační stížnosti

[9] Nejvyšší správní soud přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného rozhodnutí městského soudu (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána oprávněnou osobou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí městského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), a v řízení za něj jedná osoba, která má magisterské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[10] Nejvyšší správní soud se ovšem dále musel zabývat splněním podmínek řízení o této kasační stížnosti. Přitom nemohl přehlédnout, že k typově obdobným případům, kdy žalovaný správní orgán napadá usnesení krajského (městského) soudu, jímž bylo řízení o žalobě pro její zpětvzetí zastaveno, a zároveň byla podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. žalovanému uložena povinnost nahradit žalobci náklady řízení, již existuje ustálená judikatura, která byla završena usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2020, č. j. 9 Afs 271/2018 - 52. V něm rozšířený senát vycházel z koncepce subjektivní nepřipustnosti kasační stížnosti v případech, kdy je zjevné, že řízení o žalobě nemůže pro stěžovatele skončit příznivěji ani při jeho úspěchu v řízení kasační stížnosti, přičemž pro posouzení příznivosti nepovažoval za rozhodnou otázku náhrady nákladů řízení. Na základě dalších úvah obsažených v tomto judikátu následně dospěl rozšířený senát k závěru, že žalovaný správní orgán je osobou zjevně neoprávněnou k podání kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zastavení řízení podle § 47 písm. a) s. ř. s. a taková kasační stížnost musí být odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. c) za použití § 120 s. ř. s.

[11] Nejvyšší správní soud neshledává žádný důvod se od tohoto závěru v nyní posuzované věci odchýlit, a proto konstatuje, že i v ní není stěžovatel oprávněn uplatnit opravný prostředek proti usnesení krajského soudu o zastavení řízení. Za tohoto stavu věci se nemohl Nejvyšší správní soud ke kasačním námitkám zabývat správností výroku o zastavení řízení a na něho navazujícího nákladového výroku.

IV. Závěr a náklady řízení

[12] S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti výrokům I. a II. usnesení městského soudu podle § 46 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl jako podanou osobou k tomu zjevně neoprávněnou.

[13] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. července 2021

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu